

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/1225- /2010. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva a panaszos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 175/2011. (VI. 22.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) megyei rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos 2010. augusztus 9-én terjesztette elő a panaszát a Panasztestület előtt, amelyben sérelmezte a vele szemben 2010. augusztus 3-án foganatosított intézkedéseket.

Előadása szerint az említett napon élettársával M-n egy kisboltba mentek el vásárolni, ahonnan kifelé jövet egy fiatal lánnyal találkoztak szembe. A panaszos azt mondta a lánynak, hogy ki van kapcsolódva a fülbevalója, és közelebb lépett, hogy bekapcsolja. E helyett azonban eltulajdonította az ékszert, majd hazament. Később rendőrök jelentek meg a házánál, és kihívták az utcára, majd a kapun kívül kipakoltatták vele a zsebeit. Letérdepeltették a földre, és ott kellett várnia, amíg a rendőrök a fülbevalót keresték, amit egyébként a panaszos félelmében a fübe ejtett. Mintegy fél órát kellett a kapu előtt térdepelnie, és már nagyon fájta a térd, amikor a rendőrök beültették a szolgálati gépkocsiba. Itt beült mellé az egyik rendőr és egy településőr, majd mindketten ütlegelni kezdték a könyökükkel a fején és a felső testén. Ezután beszállították a rendőrkapitányságra, bevitték az épületbe, majd a folyosón leültették. Itt az egyik rendőr fejbe rúgta, illetve „tenyeres ütésekkel” mértek a fejére. Legalább négyen bántalmazták, majd a fogdán helyezték el.

A panaszos beadványához csatolva megküldte az előállításáról kiállított igazolást, amelynek tanúsága szerint szabadságát 2010. augusztus 3-án 11 óra 45 perctől 17 óra 15 percig korlátozták. Az iraton szereplő megjegyzések szerint a panaszosnak az előállítás időtartama alatt sérülése és panasza nem keletkezett. Az igazolást a panaszos aláírásával ellátta.

A Panasztestület a panaszbeadvány ismeretében arra kérte a panaszost, hogy előadását kérdésekre válaszolva egészítse ki. A panaszos a Panasztestület kérdéseit tartalmazó levelet átvette, arra azonban nem válaszolt.

A levelet ugyanakkor olvasta a panaszos édesapja, aki telefonon jelezte a Panasztestületnek, hogy nem tudja, a fia hol tartózkodik, ugyanakkor rendelkezésére áll egy, a D Városi Önkormányzat Járóbeteg Szakrendelésén kiállított lelet, amelyet utóbb telefax útján a Panasztestület rendelkezésére is bocsátott.

A lelet tanúsága szerint a rendelkezés a panaszos 2010. augusztus 11-én jelent meg. Kórelőzményként az orvos rögzítette, hogy a panaszost – előadása szerint – mintegy egy héttel korábban akarattal megrúgták a fején, és a házi orvos küldte röntgenvizsgálatra. Az irat tanúsága szerint a panaszos fején, a bal oldali temporális regioban, a hajas fejbőrön minimális duzzanat, nyomásérzékenység tapasztalható. A diagnózis pedig: a koponya zúzódása, testi erővel elkövetett testi sértés.

A beadvány alapján a panaszos az alábbi intézkedéseket sérelmezte:

- az elfogás során fél órát térdepelnie kellett, ami fájdalmat okozott számára
- a rendőrkapitányságra szállítás során a járműben mellette ülő településőr és a rendőr ütlegelni kezdték
- a rendőrkapitányságon az egyik rendőr fejbe rúgta, illetve „tenyeres ütésekkel” mért a fejére

II.

A rendelkezésre álló rendőrségi dokumentumokból az alábbi lényeges tények voltak megállapíthatók.

A panaszossal szemben intézkedő r. zászlós a sérelmezett eseményekkel összefüggésben a következő tartalommal készített 2010. augusztus 3-án jelentést.

Az említett napon 11 óra 45 perctől kezdődően a panaszossal szemben az Rtv. 29. §-a (1) bekezdésének I. fordulata alapján igazoltatást, a 31. § (1) bekezdése szerint személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását, illetve a 33. § (1) bekezdésének *a*) pontjára figyelemmel szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személy elfogását hajtotta végre. Az intézkedés során a panaszossal szemben az Rtv. 47. §-a értelmében testi kényszert, valamint a 48. § *b*) és *c*) pontjai alapján – támadásának és szökésének megakadályozása érdekében – bilincset alkalmazott. A bilincselés 11 óra 45 perctől 12 óra 45 percig tartott.

Az intézkedés alapjául szolgáló cselekményekről a jelentés az alábbiak szerint számol be. 2010. augusztus 3-án az ügyeletes tiszt utasítására jelent meg a panaszolt események helyszínén, mivel onnan bejelentés érkezett erőszakos bűncselekmény elkövetéséről. A helyszínre érve a bejelentő fogadta a rendőrt, aki elmondta, hogy néhány perccel korábban a gyermeke füléből egy ismeretlen személy a boltban kitépte arany fülbevalóját, és azzal elmenekült. A rendőr a helyszín közelében adatgyűjtést hajtott végre, illetőleg forrányomon üldözni kezdte az elkövetőt, akiről sikerült megtudnia, hogy merre menekült.

Az elmondottak alapján a rendőr által elkövetőként azonosított panaszost végül a rendőr fel tudta tartóztatni, és intézkedés alá vonta. Ennek során a rendőr testi kényszert alkalmazott a panaszossal szemben, aki ennek hatására a földre került, majd a rendőr meg is bilincselte. Ezután a zászlós átvizsgálta a panaszos ruházatát, majd a személyt priorálta.

A panaszos a rendőr kérdéseire válaszolva elmondta, hogy ő tépte ki a sértett gyermek füléből a fülbevalót, amit menekülés közben egy füves területen eldobott. Ezt követően a helyszínre érkezett a sértett gyermekkorú személy és a törvényes képviselője. A sértett minden kétséget kizáróan felismerte az elkövetőt a panaszos személyében.

Az elfogást követően a zászlós a panaszost előállította a D-i Rendőrkapitányságra.

A D-i Rendőrkapitányságon 2010. augusztus 3-án 11 óra 42 perckor rögzített hivatalos feljegyzés tanúsága szerint az említett időpontban egy román állampolgár tett bejelentést a kapitányságra arról, hogy M. településen árusítást végzett, amikor a közeli boltban a gyermeke füléből egy ismeretlen személy kitépte az arany ékszerét, és azzal elmenekült. Az irat rögzíti továbbá, hogy a bejelentés ideje 11 óra 40 perc volt, a rendőrség a helyszínre 11 óra 42 perckor vonult ki, a rendőrök 11 óra 55 perckor megérkeztek, és a feladatot 14 óra 50 perckor fejezték be. Annak során adatgyűjtés és előállítás zajlott, jelentés és feljelentés készült.

Az intézkedést foganatosító r. zászlós 2010. augusztus 30-án korábban készített jelentését az alábbi lényeges információval egészítette ki.

Megjegyzi továbbá, hogy a beszállítás során, illetve jelenlétében az intézkedés alá vont személlyel szemben további testi kényszer alkalmazására nem került sor, mivel arra nem volt szükség.

Az előállítás végrehajtásában közreműködő r. főtörzsőrmesterek közel azonos tartalommal 2010. augusztus 30-án készítettek jelentést, melyek az alábbi lényeges információkat tartalmazzák.

2010. augusztus 3-án járőrtársukkal láttak el szolgálatot, amelynek során az ÜTI utasítására jelentek meg a sérelmezett intézkedés helyszínén, ahonnan az r. zászlós kért

segítséget egy fő előállításához. A zászlós nem rendelkezett az előállítás biztonságos végrehajtásához szükséges feltételekkel, mivel egy településőrrel látott el szolgálatot.

A helyszínre érve a főtörzsőrmesterek kiszálltak a szolgálati gépkocsiból, a napszaknak megfelelően köszöntek, majd felvették a kapcsolatot a helyszínen tartózkodó r. zászlóssal. A zászlós közölte, hogy a helyszínen tartózkodó személyt elő kívánja állítani a D-i Rendőrkapitányságra bűncselekmény elkövetése miatt. Az érintett a főtörzsőrmesterek helyszínre érkezésekor már meg volt bilincselve (kezai hátra helyzetben), és egy ház kerítése előtt térdelt. Az intézkedés alá vont személyt a zászlós a főtörzsőrmester jelenlétében tájékoztatta az előállítás okáról, majd a szolgálati gépkocsihoz kísérték, és annak hátsó ülésén középre beültették, mivel a két főtörzsőrmesterrel, a r. zászlóssal és a településőrrel együtt szállították a D-i Rendőrkapitányságra.

A D-i Rendőrkapitányság udvarára érkezve az intézkedés alá vont személyt a gépkocsiból kiszállították, és az előállító helyiségbe kísérték, ahol a rendkívüli őr sérülés- és panaszmentesen átvette.

A főtörzsőrmesterek megjegyzik, hogy a beszállítás során a panaszossal szemben testi kényszer alkalmazására nem került sor.

A panaszos befogadását végző r. őrmester 2010. augusztus 30-án készített jelentést az esettel összefüggésben. Előadása szerint a sérelmezett események napján nappalos szolgálatot látott el, amelynek során 13 óra 30 perckor a r. főtörm. előállította a panaszost a D-i Rendőrkapitányságra. Az érintettet az őrmester átvette, majd befogadta az előállító helyiségbe. Ennek során a panaszos nem tett olyan kijelentést, hogy rendőr vagy más személy bántotta volna. A ruházátvizsgálás során továbbá az őrmester a panaszoson sérülést nem látott. A jelentés szerint az őrmester nem észlelte azt sem, hogy a panaszost az előállító helyiségben való tartózkodása során bárki bántotta volna.

A sérelmezett eseményeknél jelen volt egy településőr, akit a D-i Rendőrkapitányságon 2010. augusztus 30-án tanúként hallgattak ki.

Elmondása szerint a sérelmezett események idején a r. zászlóssal volt szolgálatban. Dél körüli időben kereste telefonon az ügyelet a zászlóst azzal, hogy M-n történt egy rablás, ezért a zászlós és a településőr arrafelé vették az irányt.

Pontos házzámot a településőr nem tudott megjelölni, de a helyszínt le tudta írni. Arra emlékezett továbbá, hogy az udvaron, ahová megérkeztek, jelen volt a sértett kislány és a szülei. Ők elmondták, hogy a kislányukat vásárolni küldték, és amikor kijött a boltból, akkor egy általuk nem ismert személy kivette a füléből a fülbevalót, és elszaladt. A sértett és szülei csak annyi segítséget adtak, hogy elmondták, hogy merrefelé szaladt el az elkövető. A bolt előtt ott tartózkodott egy lány is, aki látta az esetet, és el tudta mondani, hogy milyen külsejű személyt kell keresni.

A településőr és a zászlós elindult abba az irányba, amerre a szülők mutatták, és röviddel később észrevettek egy személyt, aki szaladt, és akinek a ruházata megfelelt a leírásnak. A településőr és a rendőr a személy után ment, majd amikor utolérték, a zászlós felszólította, hogy álljon meg, mert igazoltatásnak kívánja alávetni. Az érintett a felszólításnak nem tett eleget, hanem megpróbált bemenni egy közeli ház udvarába. Ez azonban nem sikerült neki, mert a kiskapu résnyire kinyitódott, utána pedig visszacsapódott. Ekkora a zászlós kiugrott az autóból, és elkapta a férfi bal csuklóját, hogy visszatartsa. Az elfogást követően a zászlós megkérdezte az érintettet, hogy ő lopta-e el a kislánytól a fülbevalót. Az érintett a kérdésre elismerte tettét.

Ezután a zászlós megkérte az elkövetőt, hogy menjen oda az autóhoz, pakolja ki a zsebeit, és tegye fel a kezét az autóra, mert ruházatának az átvizsgálását hajtja végre. Mivel ennek az elkövető nem tett eleget, a zászlós a felszólítást megismételte, végül pedig – mivel nem volt hajlandó eleget tenni a felszólításainak – az elkövetőt leterítette a földre, hogy megbilincselje. A zászlós, miután hátrabilincselte az elkövető kezeit, letérdeltette a kapu elé.

A térdepeltetés a településőr megállapítása szerint nem tartott tovább, mint 10 perc, mivel csak azt kellett megvárni, hogy a rendőri segítség a helyszínre érkezen. A várakozás ideje alatt megérkezett a sértett is a szüleivel, és a sértett egyértelműen felismerte az elkövetőt. Ekkor megkérdezték az elkövetőt, hogy hol van fülbevaló, aki elmondta, hogy azt a ház előtti füves területen dobta el. A településőr a rendőrrel és a szülővel tüzetesen átvizsgálta a füves részt, de nem találták meg az ékszert. Ez idő alatt a helyszínre érkezett két rendőr, akik beültették az elkövetőt a szolgálati gépkocsiba, és beszállították a D-i Rendőrkapitányságra. Velük tartott a zászlós és a településőr is.

A településőr kérdésre válaszolva elmondta, hogy az intézkedésben nem vett részt aktívan, sem a bilincselésben, sem a ruházatátvizsgálásban nem segédkezett, azoknak csupán szemtanúja volt. A zászlós – emlékezete szerint – az intézkedés során nem alkalmazott erőszakot, az elkövetőt nem bántalmazta, és a kapitányságra való beszállítása során az elkövető sem panaszkodott arra, hogy bármilyen sérülése keletkezett volna.

III.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

A panaszos 2010. augusztus 3-án 11 és 12 óra közötti időben élettársával M-n egy kisboltba ment vásárolni, ahonnan kifelé jövet egy fiatal lánnyal találkoztak szembe. A panaszos azt mondta a lánynak, hogy ki van kapcsolódva a fülbevalója, és közelebb lépett, hogy bekapcsolja, azonban e helyett eltulajdonította az ékszert, majd a helyszínről eltávozott. Mellőztem a tényállásból a panaszos azon elmondását, hogy ezt követően haza ment és a rendőrök a házából kihívták, mivel ezt a rendőri jelentések és tanúvallomás is egybehangzóan cáfolja. A panaszos cselekményét követő rövid időn belül a sértett szülei a történetet a rendőrségen bejelentették. A bejelentést követő rövid időn belül egy r. zászlós és egy település őr jelent meg a helyszínen, ahol rövid adatgyűjtést követően, az elkövető feltételezett távozási útvonalán utána indultak. Rövid időn belül egy – a cselekmény helyszínén adott – személyleírásnak megfelelő kinézetű személyre lettek figyelmesek, akit intézkedés alá akartak vonni. E személy a panaszos volt. A panaszos azonban a többszöri, általa is hallott és értett rendőri felszólítás ellenére nem teljesítette engedelmességi kötelezettségét, és távozni próbált, oly módon, hogy egy magánterületre kívánt belépni. Ezt az intézkedő rendőr testi kényszer alkalmazásával megakadályozta, de a panaszos ismét ellenszegülve távozni akart a magánlak területére. Ekkor a rendőr ismételt testi kényszert (megfogást) alkalmazott vele szemben, és az elsajátított taktikai fogásokat alkalmazva a panaszost a földre vitte, és ott kezeit hátra helyzetben megbilincselte. Mivel a panaszos korábban többször szökni próbált, illetve intézkedésre jogosultként egyedül volt jelen a rendőr, ezért a panaszost a közeli kerítéssel szemben letérdeltette, amíg jelentéstételi és más adminisztratív kötelezettségeit teljesítette. Ennek során segítséget kért az elfogott személy előállításának végrehajtása érdekében. Két főtörzsőrmester érkezett a helyszínre a szállítás biztonságos végrehajtása érdekében. E rendőrök jelenlétében a r. zászlós tájékoztatta a panaszost, hogy a D-i rendőrkapitányságra előállítja, közölte továbbá az előállítás okát, annak várható időtartamát, valamint nevét, rendfokozatát, azonosítószámát és beosztási helyét. A panaszost 2010. augusztus 3-án 13.30 órakor a D-i Rendőrkapitányságra állították elő. Befogadását és őrzését egy r. őrmester végezte. A panaszost ivóvízellátással rendelkező helyiségben tartották fogva. A panaszos előállítása során élelmet nem kért. Szabadon engedésére 2010. augusztus 3-án 17.22 órakor került sor. A panaszos fogva tartása alatt – a vele szemben az intézkedő rendőr feljelentése alapján – büntetőeljárás indult. Ennek keretében az intézkedés során jelen volt településőrt tanúként, a panaszost pedig gyanúsítottként kihallgatták. A rendőrök jelentéseiket megtették. A panaszos részére az előállítás időtartamáról igazolást állítottak ki melyet aláírt és annak egy példányát átvette. Az

irat alapján sérülése, illetve panasza az előállítás időtartama alatt nem keletkezett. Mellőztem a tényállásból a panaszos azon állítását, hogy a rendőrök illetve a település őr az előállítás során, majd a rendőrkapitányság épületében bántalmazták a panaszost, mivel ezt a büntetőügyben tett tanúvallomás, valamint a rendőri jelentések egyértelműen cáfolják. A panaszos által csatolt látteleket bizonyítékként nem fogadom el, mivel azok felvételére 2010. augusztus 11-én – az intézkedést követően egy héttel – került sor, ezért az abban rögzített sérülések keletkezésének pontos időpontja – ezáltal körülményei – tekintetében megalapozott következtetés nem vonható le. A megyei rendőr-főkapitányság vezetője azonban a panaszosnak a bántalmazással kapcsolatos állítása alapján büntetőeljárást kezdeményezett az érintett személyekkel szemben a nyomozó ügyészségen.

A panasz a tényállásból a fenti indokok alapján mellőzött bántalmazáson túl az elfogást követő térdepeltetést sérelmezi. A panaszos elfogására büntetendő cselekmény előzetes elkövetésére utaló konkrét adatok alapján került sor, és az elfogás során a panaszos többször, aktív magatartással ellenszegült a rendőri intézkedésnek. A hatályos jogszabályok szerint a rendőr köteles megelőzni, hogy figyelmét az intézkedésről elvonják, vagy megtámadják, ezért alkalmazta taktikai fogásként a térdepeltetést az egyedül intézkedő rendőr¹. A bilincs mellett az esetleges további dulakodást megelőzve a panasz testét olyan módon rögzítette, hogy – így kialakult – helyzeti előnye segítségével az esetleges további szökés kísérletét is egyedül meg tudja akadályozni, míg egyéb adminisztratív kötelezettségének teljesítése a figyelmét szükségszerűen megosztotta.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

IV.

A Panasztestületnek az állásfoglalásában a térdepeltetéssel kapcsolatban kialakított álláspontjával a határozat III. részében kifejtett indokok alapján nem értek egyet.

Az Rtv. szerint az országos rendőrfőkapitány közigazgatási eljárásban a panaszról dönt. Mindezek alapján a jelen eljárás nem terjed ki a tényállás tisztázása során feltárt, de nem panaszolt körülmények értékelésére². Erre tekintettel a Panasztestület által a panaszban

¹ A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 4. § (4) bekezdés szerint a rendőri intézkedés közben körültekintően kell eljárni. A rendőrnek arra kell törekednie, hogy megelőzze, hogy megtámadják, lefegyverezzék, figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják, vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel.

² A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdése valamint 93/A. § (7) bekezdése szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő harminc napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt kötelei megindokolni.

A Fővárosi Bíróság 20.K.33.505/2010/6. számú ítélete (6. oldal 4. bekezdés):

„A bíróság kizárólag a felperes által előterjesztett panaszban rögzített, vele szemben alkalmazott rendőri intézkedésekkel kapcsolatosan folytatta le a felülvizsgálatot, megállapítva azt, hogy mind az FRP az állásfoglalásában, mind pedig az alperes a határozatában a felperesi panaszon túlterjeszkedve, számos más olyan kérdésben is tényállást tisztázott, és ebben a vonatkozásban érdemi megállapításokat tett, amelyek nem kerültek a felperesi panaszban előterjesztésre. E körben jegyzi meg a bíróság, hogy a közigazgatási eljárás során mind az FRP-nek, mind pedig az alperesnek csak az a kötelessége, hogy a felperesi panaszban rögzítetteket vizsgálja, és ebben a körben jogszabályi hivatkozással alátámasztottan érdemben állást foglaljon.”

konkrétan megfogalmazott sérelmeken túlterjeszkedő megállapításaitól eltérő érdemi véleményt hatáskör hiányában nem alakítottam ki.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) és (2) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 30. § *d*) 100.§ (1) bekezdés *a*) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) és (2) bekezdései, 93. § (1) bekezdése, a 93/ A § (7) és (9) bekezdései;
- A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 4. § (4) bekezdése.

A jelen eljárásban hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Budapest, 2011. augusztus „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**